
Začátek je doba, kdy je třeba pečlivě dbát o co nejpřesnější rovnováhu. To ví každá sestra z Bene Gesseritu. Než se tedy začnete zabývat poznáváním života Muad'Diba, dbejte v první řadě na to, abyste ho zařadili do jeho doby: narodil se v 57. roce vlády padišáha imperátora Shaddama IV. A obzvláště dbejte na to, abyste ho umístili do jeho světa: na planetu Arrakis. Nechť vás nemýlí skutečnost, že se narodil na Caladanu a že na něm prožil prvních patnáct let svého života. Jeho světem provždy zůstane Arrakis, planeta známá jako Duna.

PRINCEZNA IRULÁN:
PRAVÁ KNIHA O MUAD'DIBOVI

V týdnu, který je dělil od odletu na Arrakis a kdy veškerý ten závěrečný shon dosáhl již téměř nesnesitelného stupně, přišla Paulovu matku navštívit jedna stařena.

Caladanský zámek obklopovala vlahá noc, ale v té starobylé hoře z kamene, sloužící Atreidům za domov již po dvacet šest generací, dosud přetrvával chladnější vzduch s příchutí soli, který se v něm usadil před změnou počasí.

Stařenu přivedli bočním vchodem a klenutou chodbou svažující se podél Paulova pokoje. Dovolili jí do něj na chvíli nahlédnout a podívat se na Paula odpočívajícího na loži.

Ve stínu z tlumeného suspenzorového světla vznášejícího se nevysoko nad podlahou viděl probuzený chlapec, že ve dveřích, na krok před jeho matkou, stojí zavalitá ženská postava. Připomínala stín čarodějnice – vlasy jako hustá pavučina obklopující tmou vymazané rysy, oči jako lesklé drahokamy.

„Není na svůj věk malý, Jessiko?“ zeptala se stařena. Jej hlas, sípavý a zastřený, zněl jako rozladěná baliseta.

Paulova matka odpověděla měkkým kontraaltem: „Atreidové jsou známí tím, že začínají růst později, Vaše Ctihodnosti.“

„Říká se to, říká,“ zasípala stařena. „Avšak jemu už je patnáct.“

„Ano, Vaše Ctihodnosti.“

„Je vzhůru a poslouchá nás,“ poznamenala stařena. „Prohnaný uličník!“ Zachichotala se. „Jenže panovník se bez prohnanosti neobejde. A jestliže je skutečně Kwisatz Haderach... nu...“

Chráněn stínem svého lože měl Paul oči přivřené na pouhé štěrbině. Oči stařeny – podobné ptačím korálkům – jako by narostly a zahořely, když se zabořily do jeho tváře.

„Spí sladce, ty rošťáku,“ řekla stařena. „Zítřka budeš potřebovat všechny svoje schopnosti, abys dokázal vzdorovat mému gom džabbáru.“

Vystrčila jeho matku z pokoje a rázně za sebou zabouchla dveře.

Paul ležel a přemítal: *Co je to gom džabbár?*

Ze všech zmatků, které s sebou přinášela změna, představovala stařena to nejpodivnější, co zažil.

Vaše Ctihodnosti.

A jak oslovovala jeho matku Jessiku, jako by matka byla obyčejnou služkou, a ne tím, čím je – benegesseritskou šlechtičnou, vévodovou konkubínou a matkou dědice vévodství.

Je gom džabbár něco z Arrakis, o čem musím vědět, než tam půjdu? ptal se sám sebe.

Bezhlasně si opakoval podivná slova: *gom džabbár... Kwisatz Haderach.*

Tolik se toho bude muset ještě dozvědět. Na Arrakis bude všechno tolik jiné než na Caladanu. Paulovi se z nových pojmů točila hlava. *Arrakis – Duna – Pouštní planeta.*

Situaci mu vysvětlil Thufir Hawat, otcův mistr assassin: jejich úhlavní nepřátelé, Harkonnenové, spravovali Arrakis osmdesát let formou pololéna, na základě smlouvy se společností CHOAM na těžbu melanže, koření prodlužujícího život. Nyní Harkonnenové odcházejí a jejich místo zaujme rod Atreidů, ale jako pán plného léna – na první pohled jasně vítězí vévody Leta. Avšak za tím se skrývá smrtelné nebezpečí, vysvětloval Hawat, protože vévoda Leto je mezi velkorody z landsraadu velmi oblíbený.

„Oblíbený člověk vyvolává závist mocných,“ řekl tehdy Hawat.

Arrakis – Duna – Pouštní planeta.